

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 3T/118/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7818010391
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Arpád Koreň
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2019:7818010391.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, samosudca JUDr. Arpád Koreň, v trestnej veci obžalovaného H. R., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 1. februára 2019 v Rožňave,

rozhodol:

Obžalovaný H. R., F.. XX.XX.XXXX R. S., Q. T. Š., E. XXX, bez pracovného pomeru, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Košiciach v inej trestnej veci,

je v i n n ý,

že dňa 25.08.2018 v čase okolo 02.00 h v obci Štítnik, okres Rožňava, vošiel cez neuzamknutú bránu do dvora rodinného domu na ulici Z. Č.. XX a následne cez neuzamknuté vchodové dvere do rodinného domu, odkiaľ z peňaženky v sekretári v obývacej izbe odcudzil finančnú hotovosť vo výške 20,- €, potom vošiel do spálne, na čo sa prebudila majiteľka domu poškodená T. Q., začala kričať a obvinený ušiel preč, čím poškodenej T. Q. spôsobil škodu vo výške 20,- €,

t e d a

neoprávnene vnikol do obydľia iného

č í m s p á c h a l

prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 161/2018 Z. z. a súd ho

o d s u d z u j e :

Podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 43 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 36 písm. l) Trestného zákona a na priťažujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 37 písm. m) Trestného zákona na ďalší trest odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného zaraďuje pre výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní po vykonanom dokazovaní zistil skutkový stav taký, ako je opísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný H. R. na hlavnom pojednávaní odmietol urobiť akékoľvek vyhlásenie podľa § 257 Trestného poriadku. Počas svojho výsluchu však prehlásil, že sa skutok stal tak, ako je to uvedené v jeho výpovedi z prípravného konania s tým, že sa k svojmu konaniu priznáva. Dodal, že do domu poškodených išiel v úmysle niečo odcudziť. Takto z priestorov domu vzal 20,- € a nič viac. V čase činu bol pod vplyvom alkoholu. Tejto činnosti sa dopustil napriek tomu, že si bol dostatočne vedomý toho, že bol za podobnú trestnú činnosť odsúdený. Na všetky skutkové okolnosti sa presne pamätá, nikdy nebol liečený na psychiatrii a neberie žiadne lieky. Nad svojím konaním prejavil ľútosť.

Svedkyňa-poškodená T. Q. vypovedala, že spoločne so svojim druhom E. Q. spali v čase činu v spálni ich domu. Keď počula nejaký buchot a chôdzu, otvorila oči a keď uvidela obžalovaného, vykrikla, načo sa zobudil aj druh. Páchateľ utiekol. Následne od dcéry sa dozvedela, že obžalovaný vnikol do domu a vošiel prv do dcérinej izby, následne na chodbe robil buchot s topánkami a chodil aj po ďalších izbách. V obývacej miestnosti z peňaženky vzal 20,- €. Dcéra ho hneď spoznala a oznámila im, že to bol Patrik. Poškodená poukázala na to, že odvtedy majú s dcérou problémy duševného charakteru, po večeroch sa bojí, nevie v noci sama spať a od tej doby, ako došlo k tomuto skutku, musia s ňou navštevovať psychológa. Keďže syn bol v tom čase na diskotéke, dvere na dome neboli zamknuté.

Svedok E. Q. na hlavnom pojednávaní poznamenal, že pobyt obžalovaného v ich dome bolo značne nepríjemné, zvlášť preto, že tam bolo dieťa. V čase činu spali a na prítomnosť obžalovaného v dome sa zobudila družka, ktorá ho videla, rovnako ako aj dcéra. Táto im neskôr povedala, že ho videla, pretože sa zdržal v dome asi 10 minút, kde chodil po priestoroch domu a izbách. Keď družka vykrikla v spálni, obžalovaný ušiel. Svedok utekal za ním, ale ho nedostihol.

S cieľom posúdiť všetky okolnosti a motív páchania trestnej činnosti zo strany obžalovaného, bola do konania pribratá znalkyňa MUDr. D. G.Š. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvia psychiatria, ktorá vo veci podala písomný znalecký posudok. Tento následne podala na hlavnom pojednávaní, kedy zotrvala na jeho záveroch. Uviedla, že obžalovaný netrpí a ani v čase skutku netrpel duševnou poruchou ani chorobou. Znalkyňa zistila dissociálnu poruchu osobnosti a simplexnú ebrietu v čase skutku. Jeho schopnosť rozpoznať protiprávnosť svojho konania v čase skutku bola neporušená a jeho schopnosť ovládať svoje konanie bola zmenšená len nepodstatne, a to len vplyvom alkoholu. Jeho povahová odchýlka - psychopatia vysvetľuje jeho trestný čin, ale nemala vplyv na rozpoznávaciu ani ovládaciu schopnosť obžalovaného. Znalkyňa ďalej poukázala na to, že krádeže a kriminálna trestná činnosť od detstva sú súčasťou osobnostnej výbavy hodnotového systému a nárokov na kvalitu svojho života. Krádež ako taká je z pohľadu jeho osobnosti a z pohľadu jeho etnika spôsob obživy. Charakter jeho osoby poukazuje na to, že nemá nárok na inú kvalitu života, než žije, nemá potrebu pracovať, vzdelávať sa a zmeniť spôsob života. Z týchto dôvodov sa nesnažil a ani nesnaží o zmenu. Uvedená porucha osobnosti (predtým psychopat) je vo svojej podstate prístupná výchovným vplyvom, obžalovaný je schopný pochopiť ich účel a tým sa líši od chorých, ktorí trpia na psychózu - teda duševným ochorením. Pobyt obžalovaného z hľadiska psychiatrického nie je na slobode nebezpečný, pretože nie je duševne chorý. Pri neochote korekcie jeho osobnostných vlastností sa však môže opäť dopúšťať trestných činov. Nie je závislý od alkoholu ani iných návykových látok, alkohol pije sporadicky, s kamarátmi a nemá odvykacie stavy. Znalkyňa dodala, že u obžalovaného mohlo ísť len o ľahkú opilosť v čase činu s poukazom na ďalšie správanie sa obžalovaného bezprostredne po čine. Ochranná liečba by nespĺnila svoj účel a v danom prípade nie je potrebná.

Z písomnej správy klinického psychológa PhDr. R. U. zo dňa 15.01.2019 vyplýva, že maloletá F. Q. je vedená na klinicko-psychologickej ambulancii od 09.10.2018, pričom na vyšetrenie bola odoslaná obvodnou pediatričkou pre pretrvávajúce poruchy spánku a stavy úzkosti a strachu, najmä v nočných hodinách. Počas vyšetrenia bol zistený závažný stresový zážitok, keď v nočných hodinách vnikol do domu „nejaký chlap“, keď všetci spali a ona sa prebrala a v tme vnímala, že niekto nad ňou stojí. Veľmi sa zľakla a bála sa. Od tej doby má strach zostať v dome sama, večer kontroluje, či je dom zamknutý a napriek tomu nedokáže spať sama v izbe a musí pri nej niekto byť. V noci sa zvykne s úzkosťou zobúdzat. Jej stav bol uzavretý ako neurotický prejav - stavy úzkosti a poruchy spánku ako reakcia na silnú stresovú situáciu. Nasadená bola psychoterapia, ktorá v súčasnosti stále prebieha.

Súd na hlavnom pojednávaní po splnení zákonom stanovených podmienok prečítal aj predchádzajúcu zápisnicu o vyluchu svedkyne mal. F. Q.. Takto bolo zistené, že menovaná spala v noci v detskej izbe a zobudila sa na nejakú chôdzu v jej izbe. Keď otvorila oči, uvidela stáť v jej izbe nejakú cudziu osobu a preto sa tvárila, že spí a bála sa zakričať. Zistila, že sa jedná o H. R., ktorého osobne pozná. Pri posteli obžalovaný otvoril skriňu a niečo v nej hľadal. Potom odišiel na chodbu a z chodby šiel do obývačky, tu tiež otvoril jednu skrinku. Ďalej potom šiel do kuchyne a tam otváral dverka na kuchynskej linke. Toto počula a jednotlivé zvuky jej boli dobre známe. Následne obžalovaný pokračoval do spálne, kde sa však už zobudila mama svedkyne, ktorá vykrikla, načo sa obžalovaný zľakol a z domu utiekol. Na výkrik mamy sa zobudil aj otec, ktorý utekal za ním, avšak ho nechtyl. Následne zistili, že z obývačky z peňaženky chýba 20,- €.

Súd sa podrobne oboznámil aj s ďalšími listinnými dôkazmi a celým ďalším spisovým materiálom. Po takto vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že obžalovaný spáchal posudzovaný skutok tak, ako je to opísané vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Tým, že neoprávnene vnikol do domu iného, naplnil všetky zákonom stanovené znaky porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona.

Konanie obžalovaného je závažné pre spoločnosť, pretože narušil úmyselným konaním jej záujmy na ochrane domovej slobody občanov a ich majetku.

Obžalovaný je v mieste trvalého bydliska hodnotený záporne. Obec Štítnik poukazuje na doterajšiu trestnú činnosť obžalovaného a viacero priestupkov proti majetku. Obžalovaný je známy svojim neprípustným správaním. Žije v skromných majetkových pomeroch. Nikde nepracuje. Doposiaľ bol 10-krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 28.02.2018, kedy bol uznaný vinným zo zločinu podľa § 194 ods. 1,3 písm. a) Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 36 mesiacov so zaradením pre výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24.10.2018 v odvolacom konaní bol zrušený tento rozsudok a obžalovaný bol uznaný vinným z prečinu podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 13 mesiacov so zaradením pre výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Z odpisu registra trestov ďalej vyplýva, že obžalovaný sústavne pácha trestnú činnosť rovnakej povahy, a to aj v zahraničí.

Súd pri rozhodovaní o výmere a druhu trestu postupoval v zmysle zákonných ustanovení § 34, § 43, § 38 ods. 2 Trestného zákona, pričom bolo prihliadnuté na 1 poľahčujúcu okolnosť - priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval (§ 36 písm. l) Trestného zákona) a na 1 priťažujúcu okolnosť - obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri aplikácii všeobecných zásad na konkrétnu trestnú vec musia byť spolu s okolnosťami, ktoré charakterizujú osobu páchatela hodnotené aj ostatné okolnosti, ktoré spoluurčujú závažnosť činu, najmä tiež povaha a rozsah spôsobených následkov a vždy musia byť zohľadnené i momenty, ktoré ovplyvňujú požiadavku ochrany spoločnosti a občanov pred páchaním posudzovanej trestnej činnosti.

Pri hodnotení osoby obžalovaného súd dospel k záveru, že všetky prevýchovné opatrenia, ktoré doposiaľ súdy voči obžalovanému použili, sa minuli účinku. Svedčí o tom sústavne páchanie druhovo zhodnej trestnej činnosti a taktiež aj páchanie ďalšej závažnej trestnej činnosti (napr. zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona v konaní 3T/189/2014). Ďalším dôkazom týchto záverov je aj skutočnosť, že obžalovaný nielen teraz posudzovanú trestnú činnosť (aj skutok posudzovaný v konaní 3T/113/2017) spáchal v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z predchádzajúcich výkonov trestov odňatia slobody (uznesenie Okresného súdu Košice II 6Pp/80/2016-24 zo dňa 19.10.2016 - bola mu určená skúšobná doba v trvaní 5 rokov). Okrem toho pozornosti súdu neušla skutočnosť, že

obžalovaný uvedomujúc si, že bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok pre rovnakú trestnú činnosť v konaní 3T/113/2017, hoci vo veci bolo podané odvolanie, dňa 25.08.2018 spáchal opäť teraz posudzovanú trestnú činnosť. Všetky tieto okolnosti vo svojom súhrne potvrdzujú záver, že všetky snahy výchovným spôsobom zabrániť obžalovanému v páchaní trestnej činnosti a prinútiť ho viesť riadny život sa minuli účinku a že jedine nepodmienečný trest odňatia slobody môže zabezpečiť ochranu spoločnosti pred ďalším páchaním trestnej činnosti zo strany obžalovaného. V neposlednej miere je potrebné poukázať aj na skutočnosť, že obžalovaný spôsobil svojim konaním závažný následok - preukázané akútne psychické problémy a neurotické prejavy maloletej dcéry poškodenej. Je absolútne neprípustné, aby niekto bez akéhokoľvek oprávnenia vnikol v nočných hodinách do domu iného, tu sa pohyboval, prehľadával priestory domu a úplne ignoroval, že sa v dome nachádzajú obyvatelia tohto domu. Svedčí to o značne zdeformovanej osobnosti obžalovaného, ktorého konanie nie je možné ponechať bez adekvátneho primeraného postihu.

Z uvedených dôvodov preto súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov s tým, že pre jeho výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Ide o ďalší trest v súlade s ustanovením § 43 Trestného zákona, pretože obžalovaný tento skutok spáchal po vyhlásení rozsudku súdom I. stupňa, ale pred nadobudnutím jeho právoplatnosti a pred tým, než bol trest uložený citovaným rozsudkom vykonaný.

Poškodená si na hlavnom pojednávaní neuplatnila nárok na náhradu spôsobenej škody a preto súd o povinnosti nahradiť spôsobenú škodu nerozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Rožňava do 15 dní od oznámenia rozsudku v 4 vyhotoveniach. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.